

Dr hab. inż. arch. Barbara Gronostajska, prof. PWr
Instytut Architektury i Urbanistyki
Politechnika Wroclawska

Wroclaw 6.05.2013 r.

RECENZJA ROZPRAWY DOKTORSKIEJ

pt. „Biura nauczycieli akademickich – światowe trendy i poziom ich akceptacji w polskich uczelniach wyższych na wybranych przykładach”

Autor: mgr inż. arch. Barbara Urbanowicz

Promotor: prof. dr hab. inż. arch. Elżbieta Niezabitowska

I. Podstawa opracowania recenzji:

- zlecenie Dziekana Wydziału Architektury Politechniki Śląskiej z dnia 12 kwietnia 2013 r.
- dokumentacja pracy doktorskiej
- ustawa o stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003, wraz z późniejszymi zmianami.

II. Część formalna rozprawy

Rozprawa doktorska Pani mgr inż. arch. Barbary Urbanowicz jest dwutomowym opracowaniem w formacie A4. Pierwszy tom zawiera 244 strony, natomiast drugi tom, będący aneksem, zawiera 80 ponumerowanych stron. W pracy wyodrębniono 7 rozdziałów merytorycznych. Na końcu opracowania umieszczono rozdział z bibliografią z podziałem na książki i artykuły drukowane (96 pozycji), źródła internetowe wraz z odniesieniem do stron internetowych ze zweryfikowaną dostępnością oraz spis rysunków (73), fotografii (12) i tabel (34). W aneksie umieszczono opis procesu przeprowadzenia badań.

III. Część merytoryczna rozprawy

Temat pracy jest bardzo aktualny. Omawia zagadnienia związane z kształtowaniem biur nauczycieli akademickich w XXI wieku. Temat jest o tyle ważny, że obecnie polskie uczelnie wyższe prowadzą nasilone inwestycje polegające na modernizacjach

adres do korespondencji:
ul. Prusa 53/55
50-317 Wrocław
budynek E-1, pok. 237

T: (71) 320 63 72
F: (71) 320 64 48

e-mail:
barbara_gr@poczta.onet.p
IRegon: 000001614
NIP: 896-000-58-51

obiektów starych oraz budowach nowych, co ma przyczynić się do poprawy warunków kształcenia. Większość inwestycji prowadzona jest z udziałem środków unijnych, a ich rozmiar i zakres jest wielokrotnie imponujący (sama Politechnika Wrocławska obecnie prowadzi duże inwestycje w czterech lokalizacjach). W następstwie prowadzonych inwestycji zasoby lokalowe uczelni polskich radykalnie ulegną zmianie, a nowe rozwiązania powinny zaspokoić potrzeby zarówno szeroko rozumianej grupy pracowników jak i użytkowników. Stworzenie modelowych rozwiązań kształtowania biur dla pracowników akademickich oraz procesu postępowania przy ich projektowaniu i modernizacji jest niezbędne w dobie radykalnych zmian, jakie zachodzą w szkolnictwie wyższym ostatnich lat, związanych nie tylko z inwestycjami, ale także reformą szkolnictwa wyższego, która nakłada na uczelnie liczne nowe obowiązki.

Recenzowana praca stanowi pewnego rodzaju kompendium, ukazujące możliwości rozwiązania biur dla nauczycieli akademickich.

W pracy przyjęto 2 tezy:

- Pomieszczenia biurowe pracowników akademickich uczelni wyższych w Polsce nie odpowiadają nowym wymaganiom oraz nie zaspakajają potrzeb ich użytkowników,
- Polscy pracownicy akademicy uczelni wyższych nie akceptują nowych rozwiązań przestrzeni biurowej lansowanych w kręgach angielskich i amerykańskich.

Wymienione tezy Autorka chce udowodnić poprzez realizację następujących celów:

- Zgromadzenie, przeanalizowanie i poszerzenie wiedzy nt. kształtowania pomieszczeń biurowych przeznaczonych dla nauczycieli akademickich,
- Określenie potrzeb, warunków i środków niezbędnych do efektywnego wykonywania przez kadrę akademicką pracy biurowej w budynkach uczelni wyższych,
- Rozpoznanie (w wybranych, kilku obiektach Politechniki Śląskiej w Gliwicach oraz Instytucie Fizyki Uniwersytetu Śląskiego) poziomu dostosowania przestrzeni biurowej dedykowanej pracownikom akademickim, do wykonywanych w niej zadań,
- Poznanie, na wybranych przykładach, stosunku polskich nauczycieli akademickich do nowych rozwiązań biurowych, im dedykowanych,
- Rozpoznanie ograniczeń i możliwości adaptacji istniejących obiektów do współczesnych wymagań pracy biurowej,
- Zbudowanie *checklist* ułatwiających zebranie informacji na temat wymagań charakterystycznych dla danych stanowisk i danych uczelni,

- Stworzenie elementów wspomagających programowanie biur pracowników akademickich.

Tak sformułowane tezy i cele stanowią ambitny plan podjętych badań naukowych. Jednak w odniesieniu do pierwszej tezy pojawia się wątpliwość, czy znalazła swoje odzwierciedlenie w pracy. Aby udowodnić tezę, że „pomieszczenia biurowe pracowników akademickich uczelni wyższych w Polsce nie odpowiadają nowym wymaganiom oraz nie zaspakajają potrzeb ich użytkowników”, spektrum badanych uczelni powinno być znacznie szersze, aniżeli zaproponowane w pracy. Autorka przebadła wybiórczo dwie uczelnie (śląskie) i na tej podstawie rozszerzyła wyniki swoich badań na całą Polskę. Jest to bardzo wątpliwe uogólnienie, ponieważ w Polsce jest wiele nowych budynków uczelni wyższych lub już zmodernizowanych, które doskonale zaspakajają potrzeby i wymagania ich użytkowników. W związku z tym rodzi się wątpliwość co do tytułu rozprawy doktorskiej, który brzmi „Biura nauczycieli akademickich – światowe trendy i poziom ich akceptacji w polskich uczelniach wyższych na wybranych przykładach”. W odczuciu recenzenta w tytule powinno znaleźć się odniesienie do obszaru badawczego, w którym przeprowadzono analizy, w tym konkretnym przypadku Górnego Śląska, lub województwa śląskiego. Tak szeroko ujęty tytuł wprowadza czytelnika w błąd, ponieważ odnosi się wrażenie, że badania obejmują całą Polskę, co nie jest prawdą.

Na całość rozważań, poprzedzonych wstępem a zakończonych podsumowaniem - wnioskami końcowymi, składa się siedem rozdziałów, których zawartość jest adekwatna do podjętych problemów badawczych.

Część wstępna (rozdział I) zawiera wprowadzenie, stan badań, tezy, cele, pytania badawcze, zakres pracy oraz układ i metody badawcze przyjęte w pracy a także definicję podstawowych pojęć.

Kolejny rozdział (II), w którym omówiono pracę naukowo-dydaktyczną w uczelniach wyższych to analiza informacji związanych z kształtowaniem pomieszczeń biurowych przeznaczonych dla nauczycieli akademickich. W rozdziale tym Autorka poszukuje odpowiedzi na pytania: jakie czynniki wpływają na kształtowanie biur, w tym akademickich oraz w jaki sposób obecnie kształtuje się biura dla pracowników akademickich uczelni wyższych? W związku z czym definiuje pracę biurową i przeprowadza charakterystykę pracy naukowo-dydaktycznej. Następnie omawia wymagania w odniesieniu do środowiska pracy w kontekście potrzeb człowieka, tj.: prywatność, terytorialność, bezpieczeństwo, estetyka oraz mikroklimat pomieszczeń. Analizuje również zagadnienia organizacji przestrzeni, obejmujące: strefowanie, funkcjonalność i ekonomiczność obiektu, oraz elastyczność przestrzeni.

Rozdział II kończą wskazówki dotyczące warunków środowiska, obejmujące analizę odległości

pomiędzy pomieszczeniami w biurze, wprowadzenie gradacji prywatności, pomieszczeń do kontaktów nieformalnych oraz spotkań, a także przestrzeni magazynowych. Słusznie Autorka stwierdza, że „istnieje szereg czynników naturalnych, które wymuszają by obiekt uczelni był elastyczny/adaptowalny.”

W rozdziale III zatytułowanym *Innowacyjne biura* podzielonym na dwa podrozdziały, Autorka kolejno omawia przyczyny powstawania innowacyjnych biur oraz szczegółowo charakteryzuje rozwiązania z podziałem na lokalizację miejsca pracy biurowej (*Central office, Telework centers*) oraz aranżację strefy biurowej (celowe/korytarzowe (*Cellular office*), grupowe (*Group office*), wielkoprzestrzenne (*Openplan office*), kombi (*Combi/Cocon office*)).

Rozdział IV rozprawy *Trendy w projektowaniu biur akademickich* poświęcony jest następującym grupom tematycznym: przyczynom zmian w szkolnictwie wyższym, wpływowi reformy szkolnictwa wyższego w Polsce na rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne strefy biurowej, a co za tym idzie zmianom w technologiach, e-learningiem, uczeniem się przez całe życie oraz umiędzynarodowieniem pracy badawczej i dydaktycznej. Autorka zajęła się również szerokim omówieniem trendów w projektowaniu biur akademickich. Dołączyła szereg wartościowych tabel, w których analizuje nowe rozwiązania tj.: studia, kwatery, klastry, gniazda, kluby. Uzupełnieniem tej części pracy jest autorskie opracowanie tabelaryczne porównujące powyższe rozwiązania. Znamienny jest tu cytat „nie istnieje idealny model polityki uniwersytetów. (...) Z tego powodu bezpośrednie implementowanie sprawdzonych w jednym kraju rozwiązań do drugiego jest operacją niezwykle ryzykowną i rzadko przynosi zamierzone skutki.” W dużym stopniu tłumaczy on dalsze etapy prowadzonych badań.

Najobszerniejszy liczący prawie 80 stron, rozdział V- *Badania własne* stanowi najbardziej wartościową część pracy i zawiera interesujące wyniki przeprowadzonych analiz. Autorka, na podstawie „teorii ugruntowanej” przeprowadziła szereg autorskich badań, które generalnie można podzielić na dwie grupy: badania z udziałem użytkowników biur oraz bez użytkowników, czyli analizę istniejących obiektów biurowych.

W pierwszej grupie znalazły się następujące badania:

- Ankiety przeprowadzone w Instytucie Fizyki Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach oraz na Wydziale Inżynierii Biomedycznej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, w wyniku których wyłoniono kluczowe w ocenie nauczycieli akademickich elementy miejsca pracy, tj.: pomieszczenie biurowe i związane z nim usytuowanie stanowiska pracy, miejsce konsultacji, miejsce przyjmowania gości, warunki pracy (mikroklimat), meble i wyposażenie, magazynowanie, miejsce spożywania posiłków, miejsce zebrań.

- Warsztaty symulacyjne w dwóch wariantach; pojedyncze – wykonane na makietach i wizualizacjach oraz wielokrotne – wykonane również na makietach i wizualizacjach,
- Wielokrotne partycypacyjne studia przypadków.

W ramach analiz istniejących obiektów biurowych Autorka przeprowadziła wielokrotne, komparatywne, eksperckie studia przypadków. Analizie architektonicznej poddała 4 przypadki polskie i 4 przypadki angielskie, natomiast analizę funkcjonalną przeprowadziła na 7 obiektach.

Analizy przeprowadzone w pracy doprowadziły do zbudowania „checklist”, ukazujących charakterystyczne potrzeby dla danych stanowisk i danych uczelni oraz opracowania elementów wspomagających programowanie biur pracowników akademickich. Zostały one zawarte w rozdziale 6 – *Wnioski*.

Ostatnim fragmentem zasadniczej części rozprawy jest *Podsumowanie*, w którym Autorka stwierdza, że jej badania mają przyczynić się do „ułatwienia prac związanych z programowaniem stref biurowych dedykowanych pracownikom akademickim uczelni wyższych, przyczyniając się w ten sposób do modernizacji istniejących i tworzenia nowych obiektów, które będą w większym stopniu odpowiadać na obecne i przyszłe potrzeby ich zróżnicowanych użytkowników”.

W wyniku przeprowadzonych badań Autorka zaobserwowała ciekawe zjawiska, m.in. że badani pracownicy nie są zadowoleni z warunków pracy oraz, że nie akceptują nowych modeli biur, lansowanych przez Harrisona i Cairnsa. Ważnym postulatem jest stwierdzenie potrzeby strefowania i funkcjonalności oraz elastyczność i ekonomiczność rozwiązań biur dla pracowników akademickich.

Recenzowana praca skierowana jest do dość szerokiego grona obiorców, powinna zatem zainteresować władze uczelni, projektantów a także samych pracowników wyższych uczelni oraz studentów.

IV. Ocena rozprawy doktorskiej – ocena opracowania, jej zakresu i terminologii

Analiza przedłożonej rozprawy doktorskiej Pani mgr inż. arch. Barbary Urbanowicz pod tytułem „*Biura nauczycieli akademickich – światowe trendy i poziom ich akceptacji w polskich uczelniach wyższych na wybranych przykładach*” wykonanej pod kierunkiem prof. dr hab. inż. arch. Elżbiety Niezabitowskiej pozwala mi stwierdzić, że postawione w niniejszej rozprawie cele badawcze zostały osiągnięte, aczkolwiek z pewną drobną uwagą, która ściśle wiąże się z tytułem pracy i została omówiona w pierwszej części recenzji. Również przyjęta metoda pracy została poprawnie zrealizowana zgodnie z przyjętymi założeniami i zakresem. Układ pracy jest logiczny i bardzo czytelny.

Zawartość merytoryczna rozdziałów pomimo licznych uwag, które omówiono poniżej, jest

prawidłowo wyważona. Zachowano właściwe proporcje poszczególnych wątków, składających się na kompleksowe ujęcie cząstkowych, wyodrębnionych, lecz powiązanych wzajemnie i uzupełniających się w kolejnych rozdziałach zagadnień. Autorka wykazała się znajomością tematu, w sposób rzetelny zebrała materiał wyjściowy. Umiejętnie przeprowadziła analizę materiałów oraz syntezę w postaci wniosków kończących dysertację.

Tytuł:

Tytuł jest zbyt ogólny, i jak wcześniej wspomniałam, nie do końca oddaje treści zawarte w opracowaniu. Tytuł, jako że w pracy analizy ogniskują się tylko na kilku rozwiązaniach i to jedynie z regionu śląskiego, powinien zawierać zwrot „na wybranych przykładach z obszaru Śląska”.

Kompozycja pracy i język:

Jest merytorycznie trafna, kolejność poszczególnych części jest logiczna z punktu widzenia dowodu naukowego, oraz klarowna w odbiorze czytelnicy. Dysertacja zawiera więc: 1 część - wprowadzenie, 2 część – cztery rozdziały merytoryczne, z których czwarty to badania własne oraz 3 część – wnioski i podsumowanie. Na końcu umieszczono Literaturę oraz Spis rysunków. Do pracy dołączono Aneks.

Rozdziały są prawidłowo ponumerowane, według jednorodnego schematu. Należy również zwrócić uwagę na bardzo dobre opracowanie edytorskie recenzowanej pracy. Poszczególne rozdziały rozpoczynają się stronicami w innym kolorze, dzięki czemu łatwo możemy trafić do wybranego miejsca.

Oceniając użyty język należy zwrócić uwagę, że Autorka operuje prawidłowym językiem, Choć w kilku miejscach pojawiają się pewne zaskakujące zwroty, które nie przystają pracy o charakterze naukowym:

str.198 – praca zespołowa **póki co** to rzadkość...,

str. 87, tab. 4.3 – trendy **tyczące** się problematyk...

Literatura i Przypisy:

Merytoryczną wartość rozprawy oceniam pozytywnie, zestaw pozycji bibliograficznych, na które autorka powołuje się, zawiera najważniejsze publikacje związane tematycznie z obszarem badań, stanowiącym przedmiot rozprawy. Pozycje internetowe umieszczone w bibliografii posiadają zweryfikowaną dostępność. Zarówno terminologia, dobór literatury oraz omawianych przykładów świadczą o znajomości tematu, w kontekście aktualnych trendów projektowania biur. Pojawia się jednak pewna nieścisłość związana z bibliografią przytaczaną w przypisach, a mianowicie wiele pozycji zamieszczonych w przypisach nie znalazło się na końcu opracowania w rozdziale *Literatura*. Przykład: przypisy str. 9,

W pracy nieprecyzyjnie przedstawiono literaturę i źródła wykorzystane w wywodzie naukowym. Każde odwołanie - przywołanie winno mieć formę odrębnego przypisu dolnego z pełną informacją bibliograficzną i obowiązkowo z numerem wykorzystanej strony oraz użyciem zwrotów *op.cit* i *ibidem* (bądź jak Autorka użyła *tamże*) do pozycji wcześniej cytowanych¹.

Powyższe uwagi można podsumować stwierdzeniem, że wszystkie odniesienia bez numerów stron nie mają wartości naukowej. Natomiast nie użycie *op.cit* i *ibidem* do „odniesień powtórkowych” nie pokazuje czytelnikowi, że autor w danym fragmencie dysertacji korzysta wielokrotnie z jednego źródła. Dzięki czemu czytelnik ma klarowny przekaz, że dany autor i jego dzieło są ważne w danym fragmencie dysertacji, ma również możliwość zastanowić się, czy zbyt częste powoływanie się na jednego autora nie wpływa niekorzystnie na autorską oryginalność myślenia naukowego.

Ilustracje:

Praca jest bogato ilustrowana o czym świadczy ilość rysunków w liczbie 73, fotografii – 12 i tabel - 34. Trzeba w tym miejscu zwrócić uwagę na poprawną metodę opisywania ilustracji, z podziałem na rysunki, fotografie i tabele, natomiast pewną niedogodnością jest sposób numerowania ilustracji, nie w jednym ciągu (od 1 do 73) tylko przypisanie ich do poszczególnych rozdziałów, z numeracją zaczynającą się numerem rozdziału i kolejno powtarzającymi się liczbami od 1 do x, czyli pojawiają się takie numery jak: 1.1, 1.2...2.1, 2.2. Taki sposób numerowania sprawia, że bardzo trudno zorientować się w ilości ilustracji.

Dużym atutem jest jakość ilustracji o właściwych rozmiarach i rozdzielczości dzięki czemu są bardzo czytelne. Tabele w rozmiarze złożonych arkuszy A3 są klarowne, dobrze skomponowane i na tyle duże, że ułatwiają szybkie zapoznanie się z nimi.

Generalnie praca jest przygotowana bardzo starannie edytorsko. A umieszczenie pierwszej strony każdego rozdziału na innym kolorystycznie papierze (zielony) dodatkowo czyni pracę czytelną i przyjemną w odbiorze.

Uwagi szczegółowe:

Rozdział I

- Wprowadza do pracy, być może nie jest potrzebne wyjaśnianie dość oczywistych definicji, tj.: Internet, Intranet czy komunikator internetowy.

Rozdział II

- W miejscu (str. 32), gdzie Autorka pisze o funkcjonalności warto również zaznaczyć, że oprócz wysokości pomieszczenia istotna jest jego powierzchnia.

¹ Pełne wyjaśnienie znaleźć można na stronie <http://seminariumm.blox.pl/2007/11/Skroty-Ibidem-i-op-cit.html>

- Szkoda, że ilustracje umieszczone w tym rozdziale nie są autorskie, tylko pochodzą z Internetu.
- Dość dyskusyjne jest stwierdzenie Autorki *„dostęp do stanowiska komputerowego w przypadku osób, które w danym semestrze mają zajęcia raz w tygodniu, może być dostarczony poprzez stosowanie wspólnie użytkowanych stanowisk pracy*. W tym miejscu Autorka miała chyba na myśli dość specyficzne kierunki. Tak naprawdę z obserwacji różnych wydziałów (badawczych, poza Wydziałem Architektury) np. Politechniki Wrocławskiej wynika, że wszyscy pracownicy w uczelni aktywnie spędzają ok. 8 godzin dziennie. Prowadzą badania, analizy i obliczenia, ponieważ na w miejscu pracy mają komputery i urządzenia ze specjalistycznym oprogramowaniem, które nie są dostępne w domu.

Rozdział III

- W rozdziale tym pojawia się bardzo uboga różnorodność źródeł bibliograficznych, Opracowany został w oparciu o, w dużym uproszczeniu mówiąc, dwóch autorów: Hardy i Złowodzki. Czy nie ma więcej autorytetów z omawianej dziedziny?
- Dość enigmatycznie wyjaśniono różnice pomiędzy miejscami pracy; *Non-territorial office* a *Hot desking*.

Rozdział IV

- W tabeli 4.3 chyba nie najlepsze jest użycie słowa *Trend*. Być może lepszym byłoby słowo *Cele*.
- Rysunek 4.4 powinien być przetłumaczony na język polski.

Rozdział V

- Na str. 124 Autorka pisze „analiz polskich realizacji nie przeprowadzono, ponieważ prezentują jeden typ rozwiązania przestrzennego jakim jest tradycyjny układ korytarzowy.” Nasuwa się pytanie, skoro Autorka nie przeprowadziła analiz to na jakiej podstawie twierdzi, że jest tylko jeden układ tych biur?
- Nie jest zrozumiałe, dlaczego ankiety rozesłano do wszystkich pracowników Instytutu Fizyki, skoro do dalszych analiz wyselekcjonowano tylko pracowników akademickich?
- Czy tak mała liczba osób (4) biorących udział w warsztatach symulacyjnych, pojedynczych, jest ilością reprezentatywną i czy na tej podstawie można dokonać uogólnień?
- 240 godzin zajęć dydaktycznych daje 8 godzin tygodniowo a nie 7 jak jest napisane na str. 127.
- Pewne informacje zawarte w rozdziale wydają się być zbędne. Na str. 186 opisane zostały osobiste spostrzeżenia związane z prowadzeniem warsztatów, które nic do pracy nie

wnoszą i można bez szkody dla rozważań je usunąć. Również rysunek 5.8 nie ma żadnej wartości poznawczej.

Rozdział VI i VII – Wnioski i Podsumowanie

- Przy pozytywnym odbiorze całej pracy, rozdział 6 wydaje się być najsłabszym estetycznie punktem pracy. Zilustrowany został licznymi rysunkami/ideogramami o charakterze szkiców, które są naiwne, „koślawe”, brzydkie, niechlujnie wykonane, nie przystające do ręki architekta. Lepsze szkice robią studenci na warsztatach!
- Natomiast pozytywnie odcinają się od poprzednich, rysunki przedstawiające przykładowe rozwiązania niektórych stanowisk wraz z podanymi wartościami powierzchniowymi.
- Analizując tabelę 6.3 nasuwają się pewne pytania: po co w sekretariacie *hot desking* dla pracowników rzadko bywających? W sekretariacie jest miejsce dla sekretarki, która powinna pracować 8 godzin dziennie. Kolejne pytanie to: czy biuro dla dwóch i większej ilości osób oraz pokój nauczycielski nie powinny być wyposażone w lampy biurowe?

Aneks

- Szkoda, że tabele zawarte w rozdziale I.II opierają się na opracowaniu Harrisona A. i Cairnsa A., a nie własnych doświadczeniach związanych z wyjazdami na inne uczelnie w celu ich przebadania.

Podsumowując można powiedzieć, że Autorka pisząc o zagranicznych trendach w projektowaniu biur powinna takowe poznać z autopsji, a nie tylko z literatury. Również liczba przebadanych obiektów polskich w liczbie cztery i brytyjskich w tej samej liczbie budzi wątpliwość, czy na podstawie badań tak małej grupy obiektów, można stawiać szersze uogólnienia. W tym miejscu ponownie musi powrócić kwestia tytułu, który odpowiednio zredagowany, rozwiązałby nękające mnie wątpliwości.

Niemniej jednak wymienione w recenzji uwagi i wątpliwości, nie obniżają istotnie końcowej oceny pracy, która jest mocno interdyscyplinarna, a analizowane zagadnienia „leżą na pograniczu ergonomii, architektury i socjologii i są bardzo złożone. Zaprezentowane analizy, pomimo uwag, są bardzo ciekawe a praca ma charakter nowatorski.

Do największych oryginalnych osiągnięć Doktorantki należy zaliczyć:

- zebranie informacji i dokonanie analiz dotyczących projektowania współczesnych biur,
- przeprowadzenie badań na wybranej grupie użytkowników biur akademickich oraz określenie ich potrzeb,
- przeanalizowanie pod kątem architektonicznym wybranych obiektów z obszaru Śląska (Gliwice),

- zbudowanie „checklist”, grupujących charakterystyczne potrzeby dla danych stanowisk i danych uczelni oraz opracowanie elementów wspomagających programowanie biur pracowników akademickich,
- przedstawienie autorskich rozwiązań niektórych stanowisk w biurach nauczycieli akademickich.

V. Wnioski końcowe

Przedłożoną do opinii rozprawę doktorską Pani mgr inż. Barbary Urbanowicz pod tytułem *Biura nauczycieli akademickich – światowe trendy i poziom ich akceptacji w polskich uczelniach wyższych na wybranych przykładach*, oceniam pozytywnie:

- za zadawalające rozwiązanie problemu o ważnym znaczeniu poznawczym i aplikacyjnym,
- za podjęcie tematu aktualnego i ważnego z punktu widzenia pracy nauczycieli akademickich w kontekście ostatnio szybko zmieniających się uwarunkowań, zarówno technologicznych jak i społecznych,
- za niezbędną wiedzę z zakresu przedmiotu pracy i umiejętność twórczego prowadzenia badań oraz ich analizy,
- za umiejętne, syntetyczne przedstawienie wyników badań.

Stwierdzam, że dysertacja Pana mgr inż. Barbary Urbanowicz, pt. „*Biura nauczycieli akademickich – światowe trendy i poziom ich akceptacji w polskich uczelniach wyższych na wybranych przykładach*” spełnia wymagania wynikające z Ustawy o Stopniach i Tytule Naukowym oraz o Stopniach i Tytule Naukowym w Zakresie Sztuki. W związku z tym wnoszą o przyjęcie rozprawy i dopuszczenie jej Autora do publicznej obrony.

